

THEATER

SCHILDERS EN EZELS VAN LIEFDE

Bijna een eeuw na zijn hoogdagen is Feydeau opnieuw (of nog steeds?) in trek. Niet alleen de spelers van Antigone haalden de Franse komedie uit de schuif, ook het Antwerpse gezelschap De Roovers liet zich verleiden door de volkse lach. Waar Antigone op zoek ging naar de psychologische diepgang in het werk van Feydeau, zetten De Roovers een boulevardkomedie op de scène zoals dat binnen haar genre hoort: boordevol voorspelbare clichés.

Hoewel 'Le Dindon' de liefde in haar complexiteit toont, is de plot van het stuk erg eenvoudig. Ten huize van de rijke advocaat Vatin wordt mevrouw Vatin gestoord door haar

stalker, de vrouwengek Pontagnac. Gevleid door zijn oneerbare voorstellen weigert ze echter haar morele principes opzij te zetten. Immers, men bedriegt niet alvorens eerst bedrogen te zijn. De overtuiging dat meneer Vatin haar als 'schilder van de liefde' eeuwig trouw is, verliest al snel geloofwaardigheid wanneer zijn Londense one-night stand opduikt. *The plot thickens* en de 'ezels der liefde' worden ontmaskerd.

In een dynamisch spel vol jaloezie, ontrouw, platte humor, onverwachte improvisatie, geestige versprekingen en mislukte rolwissels geven de acteurs zich (al dan niet letterlijk) bloot in hartstochtelijk overacteer-talent. Met de nodige dosis ironie,

veel gespuw en de opluchting van een scheetkussen maakt u aange-naam kennis met de bonte spel-regels van de vaudeville.

Nous étions tous le dindon de la farce des Roovers en gezien de frequente lachbuien van het publiek, hebben we er nog van genoten ook. Feydeau zelf is met mij geen fan rijker, maar de parodie van De Roovers prikkelde wel de lachspieren. De liefde voor het werk van Feydeau is, om het met een verdraaiing van zijn eigen woorden te zeggen, dan toch 'geen liefde als beginsel, wel als gevolg'.

foto: Koen Broos

De Roovers spelen 'Le Dindon' nog tot en met 3 mei.

Meer informatie: www.deroovers.be

Na de voorstelling kreeg de toeschouwer nog een toemaatje. Geïnspireerd door het stuk verbeeldden de acht jongeren van het gezelschap TG Elektra in woord, muziek en hun fysieke zelf het verlangen, de spanning, twijfel en onzekerheden die de liefde met zich meebrengt. Net als zichzelf nog wat puberaal en onzeker, maar toch een overtuigende poging tot jong podiumexperiment.

ANNELIES MARIN